

[Undervisningsministeren.]

keligt Budget frem for Rigsdagen, men vi har afstaaet derfra, fordi Finansministeriet — naturligvis med fuld saglig Ret — gjorde opmærksom paa, at de Professorater, der skal oprettes i Tilknytning til Overtagelsen, rettelig hører hjemme under Normeringen, og at det ikke vilde være helt rigtigt at gribe ind paa Normeringens Omraade. Rigsdagen vil derfor først til sin Tid — hvis dette Lovforslag vedtages og vi kommer i Gang med Overtagelsen af Konservatoriet — blive stillet over for de normale Forslag til Normering af Lønninger og Stillinger ved Konservatoriet.

Jeg anmoder det høje Landsting om at underkaste Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Dose: Med det foreliggende Lovforslag med dets fire korte og klare Paragraffer har Undervisningsministeriet rakt en Haand ud til Musiklivet her i Landet, et Forhold, der ganske afgjort vil komme til at spille en meget betydelig Rolle i den kommende Tid.

De Vanskeligheder, Det kongelige danske Musikkonservatorium har været ude for i de senere Aar, vilde man kunne forudse, saaledes som det laa. Hvis Staten ikke satte ind med større Tilskud, vilde der som nævnt af den højtærede Minister være Vanskeligheder, idet Elevkontingentet efterhaanden vilde blive meget stort. Musiklivet her i Landet er af de forskellige Kunster maaske den, der er mest udbredt inden for Aandslivet, og vel den, der er populærest, og som man lettest og videst kommer i Berøring med. Derom vidner den lange Række af Koncerter og de lange Køer foran Billetsalgsstederne til Koncerter, der for Aar tilbage ikke havde den store Interesse som i de senere Aar. Derom vidner ikke alene Koncerterne, men ogsaa hele det folkelige Musikliv, Agitationen for at spille selv, den Haandsrækning, der gives, og den Lyst, der er i den store brede Befolkning. Det viser, at det er over for denne Gren af Aandslivet, man i særlig Grad maa sætte ind, saa at vi bliver i Stand til at opretholde og formentlig forbedre Vilkaarene for Uddannelsen af Musikere og Lærere o. s. v. her i Landet. Jeg peger specielt paa, at det ikke alene drejer sig om at uddanne Musikere til Solister, men ogsaa om at uddanne Folk, som kan give en Haandsrækning til hele det folkelige Musikliv i Organisationer og Foreninger rundt omkring, hvor den Slags spiller en meget stor Rolle. Det vil her være en Fordel, at denne

Uddannelse kommer paa lige Fod med andre Grene af Aandslivet, med andre Dele af det danske Samfundsliv, hvor Staten for længst er traadt til. Jeg mener, det er rigtigt — og jeg føler at mange, mange er enige med mig —, naar jeg herfra retter en Tak til den højtærede Minister, fordi han har taget dette Problem op, og fordi Ministeriet har gjort sig det klart, hvilken Betydning det vil faa, at denne Sag ordnes.

Sagen er rejst et Par Gange tidligere i det andet høje Ting fra to Sider. Man troede tidligere, at Konservatoriet var Statens, fordi det hed Det kongelige Musikkonservatorium, men dette Navn kom først til, da Kongen blev Protektor. Man havde faktisk kun de Tilskud, der Aar for Aar — som nævnt af Ministeren — blev større og større. Det var naturligt, at der paa et eller andet Tidspunkt maatte komme en Ordning, idet Grundkapitalen, der oprindeligt var meget stor, efter de to Krige ikke mere slog til. Efter en Tid med stærke Udgifter kom man ind i en Periode, der gjorde, at man alvorligt henstillede til Ministeriet at yde Hjælp. Jeg synes ogsaa, det er rigtigt, som Ministeriet i Bemærkningerne til Lovforslaget gør opmærksom paa, at man vil prøve, hvordan det gaar, naar Staten overtager Driften. Erfaringerne herfra vil saa være bestemmende for, i hvor høj Grad man skal ændre Normeringerne, og hvorledes man i det hele skal ordne Sagen.

Jeg peger her paa, at der fra forskellige Sider under Debatten har været rejst Spørgsmaalet om flere Fripladser end hidtil. Man har ogsaa foreslaaet, at al Undervisning skulde være gratis. Jeg har meget stærk Sympati for, at der skulde gives et større Antal Fripladser, saa at økonomisk daarligt stillede, men vel kvalificerede Elever ikke ganske afvises, fordi de ikke selv er i Stand til at betale for Undervisningen. Jeg vil haabe, at man, efterhaanden som man vinder Erfaringer fra Statsdriften, kan vinde frem til et større Antal Fripladser.

Der har været rejst Spørgsmaal om Udvalg. Vor Gruppe finder ingen Anledning til, at der nedsættes et Udvalg. Der foreligger en Betænkning fra Folketinget, der har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og det forekommer mig, at Lovforslaget er saa klart og godt formuleret, at der ingen Grund er til Udvalgsbehandling. Paa min Gruppens Vegne giver jeg Tilslutning til Lovforslaget, hvis Genførelse forhaabentlig vil blive til overordentlig stor Gavn for det danske Musikliv.